

af nettofinansieringsudgifterne – ellers ville der opstå en asymmetri i opgørelsen, idet alene gevinsterne ville indgå i nettofinansieringsudgifterne.

Nettopgørelsen af kurstabene på fordringer foretages samlet for sambeskattede selskaber, jf. § 11 B, stk. 8, og ubeskårne nettokurstab fremføres hos administrationsselskabet.

Der foreslås en konsekvensændring i bestemmelsen om fordelingen af fradragsbeskæring mellem sambeskattede selskaber. Det foreslås således, at beskæringen fordeles forholdsmæssigt på baggrund af, hvor meget de enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter uden nettokurstab, der ikke beskæres efter den foreslåede bestemmelse, overstiger standardforentningen af den skattemæssige værdi af aktiverne.

Desuden konsekvensændres prioriteringsreglen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, således at nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses for beskåret først. Beskårne nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven, herunder valutakurstab, kan efter forslaget fortsat fradrages i tilsvarende kursgevinster, herunder valutakursgevinster, i de tre efterfølgende indkomstår.

Der laves også en konsekvensændring i § 11 C (EBIT-reglen). I EBIT-reglen sker der beskæring af nettofinansieringsudgifter, der overstiger 80 pct. af den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter. Som nævnt kan nettokurstabene, der ikke fradragsbeskæres efter den foreslåede regel, ikke anses for at være egentlige finansieringsudgifter. Det foreslås, at nettokurstab, der ikke beskæres efter § 11 B, stk. 1, 3. pkt., skal nedsætte den skattepligtige indkomst i EBIT-opgørelsen og skal trækkes ud af nettofinansieringsudgifterne ved EBIT-opgørelsen. Nettokurstabene behandles således som et fradragsberettiget tab, der ikke er en finansieringsudgift.

2.2.2. Opgørelsen af varedebitorer og varekreditorer (lovforslagets § 1, nr. 13)

Efter den gældende bestemmelse indgår værdien af igangværende arbejder, varelagre og fordringer erhvervet ved salg af varer og tjenesteydelser i forbindelse hermed (varedebitorer m.v.) i aktivopgørelsen i det omfang, hvormed værdien overstiger værdien af gæld opstået ved køb af varer og tjenesteydelser i forbindelse hermed (varekreditorer m.v.). Fordringer erhvervet ved salg af tjenesteydelser indgår således ikke i aktivopgørelsen, medmindre tjenesteydelsen ydes i forbindelse med salg af varer.

Det foreslås, at fordringer erhvervet ved salg af »rene« tjenesteydelser også indgår i aktivopgørelsen. Der

ses ikke at være grund til at gøre forskel på salg af varer og salg af tjenesteydelser i relation til renteloftet.

Udtrykkene »varedebitorer« og »varekreditorer« i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 5, 6. pkt., er baseret på den tilsvarende formulering i virksomhedsskattelovens 22 a, stk. 7. I denne bestemmelse fortolkes »vare« som varer omfattet af varelagerloven. Faste ejendomme er ikke omfattet af varelagerloven, selvom der er tale om næringsejendomme. Det er imidlertid i forarbejderne til bestemmelsen lagt til grund, at varedebitorer og varekreditorer vedrørende næringsejendomme ligeledes vil indgå i opgørelsen efter selskabsskattelovens § 11 B, stk. 5, 6. pkt.

På den baggrund foreslås det præciseret, at opgørelsen også omfatter fordringer og gæld ved henholdsvis salg og køb af næringsaktiver, herunder næringsejendomme, der ikke omfattes af begrebet vare i varelagerloven.

2.2.3. Aktier i ikke-sambeskattede selskaber

Efter § 11 B, stk. 6, gives der i et vist omfang mulighed for, at aktier i koncernforbundne selskaber kan medregnes ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver, der indgår ved beregningen af loftet for rentefradraget. Udgangspunktet er, at der kan medregnes 20 pct. af anskaffelssummen for de sambeskattede selskabers direkte ejede aktier i koncernforbundne selskaber, som ikke indgår i sambeskatningen.

Reglen er en afvigelse fra det ellers grundlæggende princip om, at der ikke gives fradrag for renter på lån i forbindelse med skattefrie indtægter, og om at finansieringsudgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret.

Formålet er således at gøre det muligt i begrænset omfang at lånefinansiere opkøb af erhvervs-mæssige aktiviteter i udlandet. Det sker ud fra en vurdering af, at det - især midlertidigt - kan være vanskeligt at placere alle finansieringsudgifter i udlandet ved opkøb af udenlandske selskaber. Bestemmelsen har således især sin berettigelse i den periode, der kan forløbe, fra opkøbet er gennemført, til finansieringsudgifterne er placeret, hvor de rettelig hører til.

Netop fordi der er tale om en afvigelse fra princippet om, at der ikke gives rentefradrag i forbindelse med erhvervelse af skattefrie indtægter, indeholder bestemmelsen en række regler, der har til formål at imødegå spekulation i at »oppuste« de anskaffelssummer, der kan medregnes. Dette hensyn er tillagt stor vægt, og som konsekvens heraf kan der være tilfælde, hvor disse værnsregler rammer bredere, end formålet umiddelbart tilsiger. Omvendt er det nødven-